

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 77
din 22.02.2018

Dosar nr.: 261/2017

Petiția nr.: 2799/22.05.2018

Petenți:

Reclamați: Direcția Națională de Probațiune
Ministerul Justiției

Obiect: refuzul punerii în aplicare de către angajator a hotărârilor rămase definitive și irevocabile precum și neaplicarea de către Ministerul Justiției a dispozițiilor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 794/2016, prin care s-a statuat că nivelul maxim I salariului de bază/indemnizației de încadrare, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitiv și irevocabile/definitive

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

.....

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

Direcția Națională de Probațiune cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5
Ministerului Justiției cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin petiția înaintată Consiliului, petenții sesizează faptul că nu le-au fost puse în aplicare de către angajator hotărârile rămase definitive și irevocabile privind recunoașterea unor drepturi salariale în raport cu valoarea de referință sectorială, respectiv acordarea umătoarelor majorări: 5% începând cu 01.01.2007, în raport cu luna decembrie 2006, 2% începând cu 01.04.2017 în raport cu luna martie 2007 și 11% începând cu 01.10.2007, în raport cu luna septembrie 2007. Totodată, petenții sunt nemulțumiți de modul de salarizare.

III. Procedura de citare

4. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director a invocat din oficiu **excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, competența revenind executorului judecătoresc.**

5. Prin adresele înregistrate cu nr. 2799/24.05.2017, respectiv adresele nr. 2862/24.05.2017, au fost citate părțile pentru data de 08.06.2017, fiind invocată excepția de necompetență cu privire la aspectele sesizate.

6. La audieri părțile nu s-au prezentat.

7. Atât petentul cât și părțile reclamate au formulat puncte de vedere comunicate și fiind acordat un termen pentru depunerea de concluzii scrise.

8. Petentul și părțile reclamate au formulat concluzii scrise.

9. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Prin petiția înaintată Consiliului, petenții inspectorii de probațiune din cadrul Direcției Naționale de Probațiune, sesizează faptul că nu le-au fost puse în aplicare de către angajator hotărârile rămase definitive și irevocabile privind recunoașterea unor drepturi salariale în raport cu valoarea de referință sectorială, respectiv acordarea umătoarelor majorări: 5% începând cu 01.01.2007, în raport cu luna decembrie 2006, 2% începând cu 01.04.2017 în raport cu luna martie 2007 și 11% începând cu 01.10.2007, în raport cu luna septembrie 2007.

11. Prin adresa nr. 3165/13.06.2017 petenții transmit următoarele precizări:

- în ceea ce privește situația de discriminare în care se ală personalul de probațiune, evidențiază faptul că acestea rezultă din neaplicarea de către Ministerul Justiției a dispozițiilor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 794/2016, prin care s-a statuat că nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime, în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică în situația expusă familia ocupațională de funcții bugetare Justiție.

12. Astfel, raportat la modalitatea de calcul a salariului aplicabilă personalului de probațiune (valoarea de referință sectorială, la care se adaugă un coeficient de multiplicare), valoarea de referință sectorială trebuie să fie unică în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

În punctul de vedere comun nr. 527/2017 exprimat de Direcția de Legislație, Documentare, Contencios, Direcția Resurse Umane și Organizare și Direcția Economic și Administrativ din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii s-a concluzionat, având în vedere suita de argumente reținută de Curtea Constituțională, că în cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale nu poate exista o salarizare diferită, raportată la mai multe valori sectoriale, valoarea de referință sectorială fiind o constantă. Prin urmare, diferențele de salarizare din cadrul familiei ocupaționale Justiție trebuie să rezulte exclusiv din coeficienții de multiplicare a familiei ocupaționale Justiție trebuie să rezulte exclusiv din coeficienții de multiplicare specifici fiecărei funcții, grad, care se aplică valorii de referință sectorială maximă aflată în plată.

13. Pentru personalul de probațiune din cadrul mai multor servicii locale, instanțele de judecată au dispus prin hotărâri judecătorești definitive majorarea indemnizației de încadrare cu 18%, după cum urmează: 5% începând cu 01.01.2007, în raport cu luna decembrie 2006, 2% începând cu 01.04.2017 în raport cu luna martie 2007 și 11% începând cu 01.10.2007, în raport cu luna septembrie 2007. Deși au fost recunoscute de către instanță, aceste majorări salariale nu s-au aplicat efectiv personalului de probațiune, iar Ministerul Justiției nu a emis până la acest moment ordinele ministrului justiției pentru punerea în plată a acestor indexări.

Sușinerile părților reclamate

Punctul de vedere formulat de către Ministerul Justiției

14. Prin adresa nr. 3076 din 08.06.2018, (filele 16-20 din dosar) reclamata arată următoarele aspecte:

- în fapt, în cuprinsul sesizării formulate, petenții solicită să se constate existența unei discriminări izvorând din stabilirea drepturilor salariale pentru personalul de probațiune pe baza unei valori de referință sectorială, alta decât valoarea de referință sectorială acordată altor categorii profesionale din justiție (judecători, personal asimilat). În motivare s-a invocat în esență deținerea de către personalul din sistemul de probațiune a unor hotărâri judecătorești, decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 și dispozițiile art. 3 din Legea nr. 327/20061.

15. Față de argumentul privitor la deținerea de hotărâri judecătorești, trebuie remarcat că acestea sunt titluri care au recunoscut majorările prevăzute de O.G. nr. 10/20072, reținând ca temei dispozițiile O.G. nr. 137/2000, instanțele acordând diferențe bănești/despăgubiri, fără însă a fi investite și fără a analiza în consecință legalitatea actelor prin care se stabileau drepturile bănești convenite potrivit legii și fără a obliga la modificarea salariilor. Aceste titluri au fost puse în executare prin plata diferențelor bănești la care obligau.

16. Astfel de titluri au obținut și alte categorii profesionale din sistemul justiției (magistrați, personal auxiliar din instanțe și parchete), acestea fiind de asemenea puse în executare conform actelor normative care prevedeau plata în mod eșalonat a diferențelor de drepturi salariale, fără ca în baza acestor titluri să fie emise ordine de salarizare care să stabilească indemnizații cu o bază majorată potrivit O.G. nr. 10/2007.

17. A existat însă și o altă categorie de litigii (în număr restrâns) inițiate de magistrați care, după obținerea de hotărâri judecătorești ce recunoșteau majorările prev. de O.G. nr. 10/2007 reținând discriminarea, au solicitat instanțelor să oblige părțile să emită ordine de salarizare prin care să le fie recunoscute și plătite indemnizații majorate potrivit actului normativ anterior menționat, aceștia invocând titlurile prin care obținuseră majorările prevăzute de O.G. nr. 10/2007. Numai aceia care au avut câștig de cauză în aceste procese au beneficiat de indemnizații în plată stabilite în baza unei valori de referință sectorială majorate cu procentele prevăzute de O.G. nr. 10/2007.

De precizat este și faptul că prin Decizia nr. 2/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dosarul nr. 13/2014, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) și ale art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, s-a statuat că: *"în aplicarea art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați."*

18. Referitor la Decizia C.C.R. nr. 794/2016, de asemenea invocată de petenți, trebuie observat că aceasta nu are ca efect direct stabilirea salariilor prin raportare la o valoare de referință sectorială majorată conform O.G. nr. 10/2007, aceasta fiind aplicată în mod necesar în corelație cu dispozițiile legale privind salarizarea aflate în vigoare.

Astfel, potrivit art. 3A1 alin. 1 din O.U.G. nr. 57/20153, cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 43/20164 "Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel **stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație,**

vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

19. Curtea a constatat prin decizia menționată că, în vederea egalizării prevăzute de art. 3A1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, "nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare", care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească **prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale**, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

20. Așadar, salarizarea trebuie să aibă în vedere aceeași familie ocupațională, respectiv „Justiție” și stabilirea nivelului maxim al salarizării se raportează la fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în muncă sau în specialitate. Rațiunea edictării O.U.G nr. 20/2016 a fost aceea de a egaliza veniturile personalului bugetar având aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportare la nivelul maxim aflat în plată.

21. De asemenea, în aceeași Decizie, nr. 794/2016, se reține că „**pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de O.U.G. nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**". Or, funcțiile de personal de probațiune sunt diferite de cele de judecător sau de personal auxiliar de specialitate sau conex, reprezentând o altă categorie profesională, chiar în cuprinsul Anexei nr. VI, reglementarea aflându-se în capitole distincte. Însăși C.C.R. a reținut că art. 31 alin. 11 din O.U.G. nr. 57/2015 a definit sintagma "fiecare funcție" ca fiind "funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare".

22. La emiterea actelor administrative de salarizare prin raportare la o valoare de referință sectorială majorată, s-a avut în vedere nivelul maxim al salariului aflat în plată pentru aceeași funcție, astfel cum este prevăzut în O.U.G. nr. 57/2015, modificată și completată prin O.U.G. nr. 20/2016. Or, pentru categoria profesională a personalului de probațiune, nu există salarii aflate în plată, determinate în baza unei valori de referință sectorială majorate, în vreme ce, pentru judecători sau procurori, instanțele judecătorești au recunoscut acest drept prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, obligând ordonatorii principali de credite să emită ordine de salarizare individuală, cu luarea în calcul a unei valori de referință sectorială majorate potrivit O.G. nr. 10/2007.

23. În cauză nu poate fi reținută aplicarea discriminatorie a legii, inclusiv a Deciziei nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională întrucât salariile se raportează la nivelul maxim în plată pentru aceeași funcție, cum dispune O.U.G. nr. 57/2015, modificată și completată, iar în cadrul categoriei profesionale din care fac parte petenții nu există salarii în plată % calculate cu luarea în considerare a majorărilor prevăzute de O.G. nr. 10/2007.

"Nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare", la care se face egalizarea prevăzută de art. 3 ind. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, **în condițiile în care, în cadrul aceleiași categorii profesionale, există persoane ale căror drepturi salariale sunt stabilite în plată cu majorările din O.G. nr. 10/2007**. Or, acesta este elementul distinct întrucât, am subliniat, în

cadrul categoriei profesionale din care fac parte petenții **nu există salarii aflate în plată, determinate în baza unei valori de referință sectoriale majorate potrivit O.G. nr. 10/2007.**

Un alt argument invocat de petenți se referă la dispozițiile art. 3 din Legea nr. 327/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din serviciile de probațiune care statuau că *"salariul de bază pentru personalul din serviciile de probațiune se stabilește pe baza valorii de referință sectorială din cadrul autorității judecătorești (...)"*, dispoziții care au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, potrivit art. 48 pct. 21.

Acest act normativ a prevăzut reîncadrarea personalului corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute în luna decembrie 2009, cu păstrarea salariului avut la 31 decembrie 2009, care nu era determinat în baza unei valori de referință sectorială majorate potrivit O.G. nr. 10/2007. Cadrul legislativ adoptat ulterior în materia salarizării (Legea nr. 284/2010, Legea nr. 285/2010, etc) s-a raportat baza de calcul stabilită potrivit Legii nr. 330/2009, nemaieexistând propriu zis valoare de referință sectorială, făcându-se distincție între reîncadrare, realizată potrivit legii cadru de salarizare, ale cărei anexe nu s-au aplicat, și plata efectivă a drepturilor salariale. Însă trimiterea implicită la o bază din decembrie 2009, când salariile/indemnizațiile se determinau în baza unei valori de referință sectorială, nu repun în vigoare dispoziția legală invocată de petenți, care trimitea la *valoarea de referință sectorială din cadrul autorității judecătorești stabilită de lege, fără majorările prevăzute de O.G. nr. 10/2007.* Aceasta este o chestiune de aplicare a legii, aflată în competența autorităților și instituțiilor publice precum și a instanțelor de judecată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării fiind chemat, potrivit legii, să se pronunțe dacă aceleași dispoziții legale au fost aplicate în mod discriminatoriu unor situații care se compară, fără a se justifica obiectiv și rezonabil tratamentul diferențiat. Or, în cazul discutat, tratamentul diferențiat este justificat obiectiv prin faptul că în cadrul categoriei profesionale a personalului de probațiune nu există în plată salarii determinate în baza unei valori de referință sectorială majorate potrivit O.G. nr. 10/2007 și că nicio instituție din sistemul justiției nu a procedat la emiterea de acte de salarizare în acest sens, în aplicarea Deciziei C.C.R. nr. 794/2016 și a actelor normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, decât după ce a constatat existența în plată a unor salarii/indemnizații astfel stabilite. Mai mult, condiția egalizării prin raportare **la salariul stabilit în plată** la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate este astfel prevăzută în lege - O.U.G. nr. 57/2016 modificată și completată prin O.U.G. nr. 43/2016.

În cele din urmă, amintim că prin Decizia Curții Constituționale nr. 818 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte

Solicită Consiliului respingerea sesizării ca fiind neîntemeiată, constatând că există o justificare obiectivă pentru stabilirea salarizării petenților la nivelul existent în plată pentru fiecare funcție în cadrul categoriei profesionale a personalului din sistemul de probațiune, aflată în însăși dispoziția legală în vigoare, valoarea de referință sectorială în cuantumul solicitat nefiind un drept recunoscut de lege și nici un drept existent în plată pentru alte persoane din sistemul de probațiune.

V. Motivele de fapt și de drept

24. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul director reține faptul că petenților nu li s-a respectat hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile precum și faptul că nu li s-a pus în aplicare de către Ministerul Justiției dispozițiile Deciziei Curții Constituționale a României nr. 794/2016, prin care s-a statuat că nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitiv și irevocabile/definitive.

Astfel, raportat la nerespectarea hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a Consiliului, competența revenind executorului judecătoresc.

În ceea ce privește nepunerea în aplicare de către Ministerul Justiției a dispozițiilor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 794/2016, prin care s-a statuat că nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitiv și irevocabile/definitive, Ministerul Justiției a invocat excepția de necompetență a CNCND, motivat de faptul că, competența revine instanțelor de judecată. Colegiul director urmând a analiza ambele excepții de necompetență a CNCND.

25. Relativ la excepția de necompetență în ceea ce privește nerespectarea hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile, Colegiul director reține că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. Deducem astfel că CNCND, organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, **nu are competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională**, în general, și OG 137/2000, republicată, în special.

24. În urma studierii sesizării și a documentelor anexate acesteia, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării reține că petenților nu li s-au respectat hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile de către angajator în vederea acordării drepturilor salariale. Analizând speța de față, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării arată că aspectele semnalate exced competenței sale, nerespectarea unei hotărâri judecătorești ar putea constitui infracțiune, conform prevederilor art. 287 din Noul Cod Penal. Mai mult, hotărârile rămase definitive și irevocabile nepuse în aplicare pot fi executate silit la solicitarea părții interesate.

25. Cu privire la nepunerea în aplicare de către Ministerul Justiției a dispozițiilor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 794/2016, prin care s-a statuat că nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitiv și irevocabile/definitive, Colegiul director admite excepția de necompetență a CNCND invocată de către Ministerul Justiției, motivat de faptul că, competența revine instanțelor de judecată.

Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

26. Astfel, raportat la nerespectarea hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile Consiliul admite excepția de necompetență a Consiliului, invocată în oficiu, competența revenind executorului judecătoresc.

27. De asemenea, admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D, invocată de către Ministerul Justiției cu privire la salarizarea petenților.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D, invocată din oficiu cu privire la nerespectarea hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile;
2. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D, invocată de către Ministerul Justiției cu privire la salarizarea petenților;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

Data redactării 25.05.2018

Motivele de fapt și de drept redactate de P.C.S. și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.